

ప్రార్థన

9

చిన్న ప్రార్థనలు లేవు

అందరు ప్రార్థనయందు నమ్మకముంచుతారు ... అందరు ప్రార్థనను సందేహిస్తారు. కొందరు ప్రార్థనను కేవలం స్వీయ సలహాగా చూస్తారు; యితరులు బలమైన అడ్యుతంగా చూస్తారు. ఇంకను ఈ రెండింటికి మధ్యలో ఉన్నట్లు తలంచుతారు. నేడు ప్రజలు ప్రార్థనను గూర్చి ఏదో ఒకబి నమ్ముతారు. కన్నటిని కార్యాభావాలేకంసుండి ఉత్సాహంలేని కార్యకారణ భావంవరకు, వారు ఏదో రకమైన ప్రార్థనను అభ్యసిస్తారు. ఒక సువార్తికుడు - ఎదురు చూడటినట్టి అతని డ్యూటీలో - రోగులకు పరిచర్య చేస్తూ హాస్పిటల్ వద్ద ఉన్నాడు. కరిసమైన శస్త్ర చికిత్సను ఎదుర్కొనబోతున్న ఒక సంఘ సభ్యుడు, “ప్రీచర్, నా కొరకు ఒక చిన్న ప్రార్థన చేపు” అని ఆ సువార్తికుని అడిగాడు. “లేదు! నేను చేయను! చిన్న ప్రార్థనలేపి లేవు”! ఆమేన్! అంటూ ఆ సువార్తికుడు ఆ రోగికి దిగ్భూమి కలిగించాడట. సామాజిక కూడికలో షైపైకి చేసే ప్రార్థనలు నన్ను ఎంతో వేదన పెడుతూ ఉంటాయి, కానీ అవి కొంత వని చేస్తాయి - అవి చేయబడవలసిందే. మన జీవితాల్లో దేవుడు అనుమతింపబడాలి, కోరబడాలి. శస్త్ర చికిత్స ఎదుర్కొనబోయే మనిషియుందు మన మందరం జాలిపడతాం. అయితే అతడు రెండు ప్రాముఖ్యమైన తప్పులు చేశాడు:
(1) తన అస్వస్థతలోని తీవ్రతను అతడు ఎదుర్కొనలేకపోయాడు; మరియు
(2) విశ్వాసనీయమైన ప్రార్థనలో తన్న తాను దేవునికి వదలకోలేకపోయాడు. ప్రార్థన అధ్యాత్మం కాదు. ప్రార్థన మర్మమూ కాదు. ప్రార్థన భూత వైయుని యొక్క మోసమైన సాధన కాదు. ప్రార్థన అనాగరికుల మూడు నమ్మకం కాదు.

ప్రార్థన దేవుని ... సృష్టికర్తను, రక్తకనీ, న్యాయాధిపతిని వేడుకొనుటయైయుంది! ప్రార్థన అర్ధాష్ట మంత్రానికి కుదించకూడదు. రోగులు ఏమి కోరతాలో నాకు తెలుసు - అయినా “చిన్న ప్రార్థన” అని వారడిగితే నేను హీనంగా చూస్తాను. ప్రార్థనను కేవలం నోటి పలుకుల విగ్రహానికి మార్చకాడదు. “పరుగుల మీద ప్రార్థన,” లేక “అడిగే - ప్రార్థన” అనే పవిత్రతను పోగాట్టే స్థితికి ప్రార్థనను దించకూడదు. జీవితంలోను, ప్రార్థనలోను చాలవరకు నష్టం కలుగవచ్చు (మనం దేవునితో ఢీల్ చేస్తున్నాం!) “దేవుని సహవాసంలో ఉండడం” అని అలెగ్జాండ్రియావాడైన క్లెమెంట్ ప్రార్థనను విలిచాడు. “చిన్న ప్రార్థనను” వల్లించకు. దానికి బదులు పగిలిన హృదయంతో సజీవుడగు దేవునికి విన్నువించుకో. మనం ఒకని కొరకు ఒకడు ప్రార్థించుకోవాలి (యాకోబు 5); ఏదియెలాగున్నా, “చిన్న ప్రార్థనను” ప్రార్థించడమనేడి సువార్తికులకు రిజర్వు చేయబడింది!

అవును. నేను హాస్పిటల్ వద్ద ప్రార్థించుతాను (రోగులు “చిన్న ప్రార్థన” చేయమన్నప్పుడు). అవును, నేను ప్రార్థిస్తాను (పారు అడగనప్పాడు కూడా). ప్రార్థన ప్రేమయైయున్నది. ఉపదేశించడానికిని, గద్దించడానికిని ఆస్పత్రి చోటు కాదు. దేవునికి కృతజ్ఞతలు రోగులకోసం ప్రార్థించే పని కేవలం సువార్తికులది మాత్రమే కాదు. ప్రార్థన ఒక ప్రత్యేకమైన మనిషికి ఇచ్చి రహస్య సంకేతం కాదు. సహాదరులందరు సహాదరులందరికారకు ప్రార్థించవచ్చు. “సువార్తికులను కాదు,” “పెద్దలను నడిపించవలెను” అని యాకోబు అన్నాడు. దేవునికి రోగుల యొడల అక్కర ఉంది. ఏదియొలగున్నా, మన క్రైస్తవ్యానికి రుజువు మన ఎత్తయిన అనుభవాలలోగాని లేక ప్రార్థన పనిచేసినప్పాడు గాని లేదని మనం ఎల్లప్పుడు జ్ఞాపకం చేయబడుతూ ఉండాలి. దేవుడు తన వశంలో ఉంచుకున్నాడు. కొన్ని సార్లు మనం ప్రార్థించుతాం ప్రజలు స్వస్థపరచబడతారు; యితర సమయంలో మనం ప్రార్థన చేస్తాం ప్రజలు వచ్చితారు. ప్రార్థన ఏ వివరణలను యిప్పాడు. ఆస్పత్రులను సందర్శించేటప్పాడు రెండు చిన్న సూత్రాలను గుర్తుంచుకోవాలి: (1) కన్సించు (2) నోరుమూసుకో. నీవు అక్కడన్నావ్, దేవుడు అక్కడ ఉన్నాడు. ఆనందించు!

దేవుడు ఉస్సుందున, అడుగు, వెదకు, తట్టు! ఆస్పత్రిలో మనలో ఎక్కువ మంది జౌపుధాన్ని గూర్చి వింటాం వ్యాధికి జెపుధం చిట్ట చివరిదైయుండవచ్చు, కాని అది దేవునికి కాదు! వైయ్యుడు దేవుడు కాదు. డాక్టర్లు వైయ్యం చేస్తారు, దేవుడు స్వస్థపరచుతాడు. కుటుంబం అతి “చెడ్డదాన్ని అంగీకరిస్తుందని” మనలో చాల ఎక్కువ మంది ప్రార్థిస్తారు. రోగి బాగుపడినట్టు ప్రార్థించు - అప్పుడు, మరణం వస్తే దాఫీదులా అంగీకరించు! మనం ఎందుకు ప్రార్థించుతాం? దేవుడు ప్రార్థనకు జవాబు యిస్తాడు గనుక! ప్రార్థన పూర్త హృదయం లేకుండ వెదకేవారికి కాదు. దేవునియందలి విశ్వాసంనుండి ప్రార్థన.

ఎక్కడ బలహీనత లేదో, అక్కడ దేవుని శక్తికి స్థానం లేదు. చిన్న బిడ్డ చెడు పటాన్ని గీయడు. ఆ చిన్న బిడ్డ ప్రయాసను మనం డంబంగా చెప్పుకొంటాం. నమ్మకమైన ఏ క్రైస్తవుడును భక్తిపూర్వకంగా చెడు ఇప్పార్థన చేయడు! ప్రార్థించ! తెలివితక్కువ తనం, విగ్రహాధన, స్వార్థం లేకుండా ప్రార్థించు. బహు విపరీతమైన పరిస్థితులలోనైనా ప్రార్థించు. ఎందుకు? ఎందుకంటే చిన్న ప్రార్థనలు ఏవీ లేవు గనుక. నీ మోకాళ్లమీద ఉండి ప్రార్థించు, కాళ్లమీద నిలిచి ప్రార్థించు, దేవుని యొక్క మహిమను ఎదురు చూస్తూ!

ప్రభువు ప్రోర్థన

(మత్తుము 6:9-13)

“పరలోకమందున్న మా తండ్రి, నీ నామము పరిశుద్ధపరచబడు గాక; నీ రాజ్యము వచ్చు గాక; నీ చిత్రము పరలోకమందు సెరవేరుచున్నట్లు భూమియందును సెరవేరును గాక, మా అసుదినాహారము నేడు మాక దయచేయము. మా బుణస్తులను మేము క్షమించియున్న ప్రకారము మా బుణములు క్షమించుము. మమ్మును శోధనలోకి తేక దుష్టనిసుండి మమ్మును తప్పించుము. రాజ్యము, బలము, మహిమయు నిరంతరము నీవైయున్నవి, ఆమేన్” (మత్తుము 6:9-13; లూకా 11:2-4 చూడు).

ఈ పొరాలను ప్రాయిదం నా పరిచర్యలో బహుగా తగ్గించుకునే అనుభవమైయుంది. ప్రోర్థన భక్తి, దేవునికి లోళరచుకొనుటద్వాయుంది. నేను దేవునితో మాట్లాడగలను! నేను దేవుని ఆలకించగలను! దేవుడు నా జీవితంలో అనుదినం చురుకుగా ఉన్నాడు! ఇప్పుడు మనం “ప్రభువు ప్రోర్థన” పద్ధకు వచ్చాం. నా పేనా (pen) వణకుతుంది - ఇది పరిశుద్ధ భూమి. దీనిపలన కొండరు ధర్మ సంకటంలో పెట్టబడ్డారు. వారు అలా ఎందుకు కావాలి? దీన్ని క్రీస్తు ఆదేశించాడు. అది ఆయనకు చెందుతుంది - పేతురుకు కాదు, పౌలుకు కాదు. ఒక రచయిత పుస్తకం చదువనవసరం లేదు - అది తనదైయుండేలా ప్రాశాడు - దాన్ని అతడు ప్రాశాడు. పాడే కొండరు దాన్ని దోషమని తీర్పు తీర్పుతారు. ఇది అధికమైన సమస్యను రేకెత్తిస్తుంది - ఒక లేఖనాన్ని (పాటగా) పాడడం తప్పా?

“మాకు ప్రోర్థించుట నేర్చుమని” శిష్యులు అడిగారు. యేసు నేర్చాడు. ఆయన వారికి ఒక ప్రోర్థన యిచ్చాడు. ఆయన వారికి ఒక సూత్రం, ఒక పారిభాషికా పద్ధతిని, ఒక పాటను, దేనివైనా తయారు చేయు పట్టిని యివ్వలేదు - ఆయన వారికి ఒక ప్రోర్థనను యిచ్చాడు. ఈ చిన్న సరళమైన ప్రోర్థనలో, ప్రోర్థనా సూత్రాలన్నీ ఉన్నాయి. మనం ఎలా ప్రోర్థించాలో ప్రభువు నేర్చింది యాది. “మీరు ప్రోర్థించునప్పుడు ... చెప్పండి” అని లూకా బయలుపరచాడు. ఈ ప్రోర్థనను కంఠత చేయడం లేఖనానుసారమైనదే. ఈ ప్రోర్థనను ఉపదేశించడం లేఖనానుసారమే. (యేసు చేశాడు). ఈ (మోడల్) నమూనాలో అన్ని ప్రోర్థనలు యిమిడి ఉన్నాయి. ప్రోధమికంగా, యాది సాధారణమైనది. ఇది బాల్యంసుండి వృద్ధాప్యంవరకు సంబంధం కలదైయుంటుంది. దీన్ని మనం ఊరకనే “చాటివేయాలా?” అది నమ్మడగనిదై ఉంటుంది.

ఒక అనంతమైన అంశం (ప్రోర్థన) యిక్కడ కొన్ని సరళమైన మాటలకు కుదించ బడింది. కీర్తన. 23 తరువాత, ఇది బహు ఎక్కువగా ఉపయోగింపబడే బాగుగా ఎరిగిన లేఖన భాగమైయుంది. దానీ క్లప్పికరణ దిగ్ర్యమ కలిగిస్తుంది. దీర్ఘ ప్రోర్థనలు (దీర్ఘ ప్రసంగాలు కాదు) లేఖనాల్లో ఖండించబడ్డాయి. సంఘంలో చాలా నేపు ప్రోర్థించే

వానిని గూర్చి ఒక వ్యక్తి యిలా అన్నాడు: “అతడు యింటివద్ద తన గదిలో చాలినంతగా ప్రార్థించడం లేదు.” ప్రభువు ప్రార్థన ఒక నిమిషంలోపే చెప్పవచ్చు, అయితే అది విస్తరముగా గ్రహించడగినదై యుంది.

(1) మొదటి భాగం (దినాహిరము) భౌతికమైన అవసరతలకు సంబంధించింది.

(2) రెండవది (క్షమాపణ) బాంధవ్య అవసరతలకు చెందింది.

(3) మూడవది (కోర్ధన) అత్య సంబంధమైన అవసరతలను సూచిస్తుంది.

లోతైన ప్రార్థన పూర్తిగా చిక్కలేనిదైయుంది బైబిల్లోని గొప్పవారి ప్రార్థనలు, వాస్తవంగా, సరకత్తువ్యాప్తి ప్రదర్శించుతూ, విస్తరించి పలికే మాటలు అవసరము లేనిదై యుంటుంది.

మోడల్ ప్రార్థన పరిపూర్ణమైనది - అన్ని విషయాలలో అది సంపూర్ణమైనది. అది సరక్కుమైనది చిన్నదైనా, దానికి ఏది చేర్చబడడు. అందులో స్తుతి, కృతజ్ఞతలు, నమ్రిక, విస్తపం, క్షమాపణ, సడిపింపు - ఉంది. అది కోట్ట చేయడానికి బహిరంగ ఆరాధనకు స్థాపింపబడిన సూత్రం కాదు, కానీ అది వెంటాడవలసిన నమూనా. దానితో పరిచయం కలిగియుండు.

“పరలోకమందున్న మా తండ్రీ”

షైన దేవుడు ఉన్నాడా?
ఆయన ఎరుగునా? లక్ష్మీపెట్టునా? కార్యం జరిగించునా?
ఆయన సన్న ఎరిగి సన్న గూర్చి లక్ష్మీపెట్టునా?

ఇది నరుని యొక్క సత్యమైన స్థితి. ఇందుకు నరుడు ప్రార్థనను కోరతాడు. ఈ ప్రశ్నలన్నిటికి ప్రభువు జవాబు చెప్పాడు. “అవును!” ఇది మహాత్మరమైన ప్రతిపాదన. మన ఘనత స్థాపింపబడుతున్నప్పుడు సహితం మన నినయం అభయంగా యివ్వబడింది.

“తండ్రీ!” లోకం దేవుని ఎన్నడు తండ్రిగా చూడలేదు. యూదులు దేవుడు తండ్రియనే భావనను యూదుల దేశమంతటి రూపంగానే వర్ణింపజేసికొన్నారు. “దేవుడు - తండ్రి” అనే వ్యక్తిగతమైన భావనను వారు ఎన్నడు ఆలోచింపలేదు. దేవుని తండ్రిగా యేసు బయలుపరచాడు (మత్తుయి 7:11, 12; లూకా 11:11-13). సిలువలో యేసును దేవుడు పాపముగా చేసినప్పుడు మాత్రమే యేసు దేవుని “దేవ” అని పిలిచాడు. క్రొత్త నిబంధనలో దేవుడు “తండ్రియని” కనీసం 360 సార్లు పిలువబడ్డాడు. దేవుడు ఎవరిని నిర్దేశింపని న్యాయాధిపతి కాడు, ఆయన ప్రేమాస్వరూపియైన తండ్రి. తనకు హీనమైన తండ్రి ఉన్నందుకు మార్చిన లూఫర్ దేవుని తండ్రిగా ఆలింగనం చేసుకోలేకపోయాడు, దేవుడు తానే గొప్ప దీవేసయ్యాయున్నాడు. మత సంబంధంగా తప్పిపోయిన కుమారునికి తన తండ్రి యొక్క డబ్బు కావాలి కాని తండ్రి ఆక్కరలేదు. పశ్చాత్తాపపడిన - తప్పిపోయిన - కుమారున్నికైతే - తండ్రి కావాలి. దేవుడు మన తండ్రి! ఇది ప్రేమకు ప్రేమ యొక్క ప్రత్యుత్తరం. ఆరాధనకు పాత్రుడైన ఆరాధనలో ప్రోత్సాహమైయుంటాడు. ఆయనను చూడడం ఆయనను ప్రేమించడమైయుంది. ఆయనను ప్రేమించడం ఆయనను ఆరాధించడమైయుంది.

“అబ్బా”! యేసు యింకా ముందుకు వెళ్లాడు. తండ్రికి ఆయన “అబ్బా” అనే అరామీ పదాన్ని ఉపయోగించాడు. యూదుల పిల్లలు ముందుగా నేర్చుకునే మాటలు - “అబ్బా,” “బమ్మై” - “నాయనా,” “అమ్మా” అనేవి. తండ్రితో యేసుకున్న బాల్యం మనకు దిగ్భూమి కలిగిస్తుంది. అది ఎంతో గాఢమైనది, అయినా వ్యక్తిగతమైనది. మత సంబంధమైన ప్రార్థనలన్నిటిలో, “అబ్బా” అనే మాటకు సాటియైనది ఏదీలేదు. దేవునితో యేసునకు ఉన్న ఏకైక బాంధవ్యాసిన్ని వ్యక్తపరచుతుంది. - ఆయన దేవుని ఏకైక కుమారుడు. అలాటి శక్తివంతమైన బాంధవ్యాసిన్ని ఆయన మనతో పంచగోరిసట్టు ప్రభువు తేటపరచాడు (గలతీ. 4:6 చూడు). ప్రార్థనలో అతి గొప్ప బహుమానం దేవుడే!

“మా తండ్రి” దేవుని గూర్చి లోకానికి ఏకైకమైన భాషాన్ని యిచ్చాడు - దేవుడు ప్రేమగల తండ్రి. ఇది విగ్రహాధనా లోకాన్ని మాత్రమే గాక, యూదా జనాంగానే కుదిపివేసింది. యూదులు “వారి తండ్రి” అనుకున్నారు, “మన తండ్రి” అనుకోలేదు. తాను “దేవుని కుమారుడని” చెప్పుకొనినందున కొన్ని మార్గాలలో యూదులు యేసును సిలువ వేయలేదు. ఆయన శరీరధారియై ఉన్న దినాలలో యూదులు “మేస్సీయా” కొరకు కాంక్షిస్తున్నారు. ఆ దినాల్లో అనేకమంది “అబ్ద క్రిస్తులు” లేచారు. ఈ “మేస్సీయా” దేవుడైయుండి దేవునినుండి వచ్చినవాడైయుండాలి. “ఆయన మనుష్య కుమారుడై నందున” యూదులు అక్కరార్థంగా యేసును సిలువ వేయించారు. ఆయన సార్వత్రికత్వం వారి సంకుచితాన్ని నశింపజేసింది. ఆయన వారికొరకు మాత్రమే కాదు - ఆయన జీవించి అందరికొరకు మరణించాడు. ఆయన అస్వయసులకొరకు కూడా మరణించాడు! గరిష్టప్పలైన యూదులు ఈ సత్యాన్ని అంగీకరించలేకపోయారు. ప్రభువు యొక్క ప్రార్థనలో కేంద్రమైయైన్న చర్చనీయాంశం - ప్రతి వ్యక్తికి అమూల్యమైనదైయుంది. అయినా, “నేను,” “నన్ను” అనే వ్యక్తిగతమైన సర్వానుమాలు అందులో ఉపయోగింపబడలేదు. “మా తండ్రి” అనేది ఆ ప్రార్థన అంతటి నడకను నిలిపియుంచుతుంది. ఆరాధింపబడే ఆయనకు విశ్వాసికి ఉండే బాంధవ్యాసిన్ని యేసు మొదటిగా సూచించాడు. “మా తండ్రి” అని చెప్పండని” యేసు తెలిపాడు. దేవుడు తండ్రియైయైన్నది మానవ సహాదర తత్త్వంయొక్క అవసరతను తెచ్చింది. తన సహాదరుని ద్వైషించుతూ పెద్ద కుమారుడు తన తండ్రిని ప్రేమించలేదనే విషయాన్ని లూకా 15లో నేర్చుకోవలసి వచ్చింది. దేవుని మహిమపరచు! భీకరమగు దేవుని గొప్ప నామాన్ని సర్వశక్తుడగు దేవుని యొక్క సంఖ్యామైన ఆధిపత్యాన్ని మహిమపరచు.

“శీ రాజుము వచ్చు గాక. శీ బిత్తుము నెరవేరును గాక”

ప్రార్థన దేవునితో సహవాసమైయుంటుంది. అది స్నేహము - కేవలం క్రమశిక్షణయే కాదు. అది బాంధవ్యం - నాట్య ప్రదర్శనం కాదు. దేవుని రాజ్యాన్ని గూర్చి నేడు అనేక తప్పులు చేయబడుతున్నాయి. (1) కొదరు ప్రజలైతే దానిని జపిష్టరించారు, అది కేవలం అలక్ష్యం చేయబడింది - బయటికి త్రోసివేయబడింది. కుపుతొట్టిపాలు చేసిన మరియుక బైబిలు పదం ‘రాజ్యము.’ మనోతత్వ శాస్త్రంలోనికి వచ్చింది, దైవతత్వ శాస్త్రం వెలుపలికి వెళ్లింది. రాజ్యమా? దాన్ని మరచిపో! (2) ఇతరులు దానిని సంస్థ

రూపానికి మార్చారు. రాజ్యము అంటే దేవుని ఏలుబడి, సింహసం, మన జీవితాలలో ఆయన అధికారమునైయుంది. అది క్రీస్తు సంఘంగా జీవించబడుతుంది.

“దేవునికి నేను ఒక సంగతి చెప్పాలి” అని ప్రార్థనలో మనం సాధారణంగా అనుకుంటాం. “దేవుడు నీకు చెప్పవలసిన ఒక విషయం ఉంది” అని ప్రభువైన యేసు అంటాడు. మన యిష్టాలను దీవించుచుని దేవుని అడగడం కంటే ప్రార్థన యింకను మించినదైయుంది - ఆయన చిత్తం చేసేలా అది ద్వారా కిరిపోర్చు చేయడమైయుంది. “నీ చిత్తము మార్పబడును గాక” అనికాక, “నీ చిత్తము నెరవేరునుగాక” అని ప్రార్థించ నేర్చుకోవాలి. నా జీవితాన్ని నేను ఏలడాన్ని విడిచి నా దేవుడు ఏలేలా చేస్తుంది. ఇది లోబరచుకొనే, ఉపేక్షించుకొనే, మృతినొందే, వదలుకొనే, నమర్చించుకొనే ప్రార్థనయైయుంది. “నీ చిత్తము నెరవేరును గాక అనడంలో - తండ్రి, పరలోకపు కండ్ల ద్వారా నేను భూలోకాన్ని చూతును గాక” అనేది నిజమైన ప్రార్థనకు గల గురి. ప్రార్థన అహమును లోబరచుటట్టు ఉంది. ప్రార్థన శిష్యరికం యొక్క శ్యాసనయైయుంది. దేవుని మనం ప్రార్థనలో కలిసికానక ఉన్నట్టయితే, మనం ఆయనను కలిసికాననేలేం. దేవుని ఆనందింపజేసే బిడ్డగా నేనుండాలి! “నీ చిత్తము నెరవేరును గాక” “దేవుని రాజ్యం వచ్చినప్పుడే,” ఆయన చిత్తం జరుగగలదు! దేవుని సహాయమతో “నా చిత్తము నెరవేరును గాక” అనేది ప్రార్థన కాదు గాని, “నా సహాయమతో నీ చిత్తము నెరవేరును గాక” అనేది ప్రార్థన. దేవుని రాజ్యంలో ఉండడమంటే దేవుని రాజుగా చేయడమే! క్రీస్తువారికి ఒకే జాడ మనస్సు ఉంది - అది చిత్తం జరిగించడం. మతమనేది నీ మార్పమలో పోయే బస్పును ఎక్కడం కాదు. జాన్ వెస్టీ యిలా అన్నాడు: “మనకు కావలసింది దేవుని చిత్తమంతా తెలిసికోవాలనే కోర్కె దాన్ని చేయాలనే స్థిరమైన తీర్మానం.” “... నాలో నా అహమునకు సంబంధించి దేనిని విడిచిపెట్టకు” అని ఒక కవి చెప్పినట్టు మనం ప్రార్థన చేయాలి. రెండు వాస్తవాలు గుర్తు ఉంచుకోవాలి: (1) మనం ఆలకించినట్టయితే దేవుని విసగలం. (2) దేవుని చిత్తంలో ఉన్నప్పుడు క్రైస్తవులు ఏడైనా చేపట్టగలరు.

“మా అనుభినాహారము నేడు మాకు దయచేయుము”

మతము కొండరికి వింతైన సంగతులను జరిగిస్తుంది. “రాత్రి భోజనపు మతప్పులు” - “పరలోక సంబంధమైన సంగతులు భూ సంబంధమైన అవసరతలతో” ముడివేయ బడినవని చూచి దిగ్గుమచెందారు. మనకు అక్కర లేనిది ఏది మన తండ్రికి అక్కరగా ఉండడు. ఈ గొప్ప ప్రార్థన యొక్క కేంద్రంలో దేవుని చిత్తమంటి యేసు భూ సంబంధమైన ఆహారానికి వెంటనే వచ్చాడు. ఆహా, ఏలాటి రక్కకుడు! అది ఏలాటి ప్రార్థన! దేవునితో ఏదీ సామాన్యమైనది లేదు.

మాటల్లాడుతున్న ఆహారం - “దినాహారం.” “రేపటి ఆహారం” కొరకు యేసు ప్రార్థించలేదు. అది ఆహారం - బిరియాని కాదు, మరొకటి కాదు. మన్నా ఒకోరోజుకు మాత్రమే కూర్చుకోవలసి ఉంటుంది. దేవుడు మనకు అనుదినం అనుగ్రహిస్తాడు. ఇది మన విశ్వానం.

దీన్ని మనం గ్రహించడం కష్టం. నేటి ప్రపంచంలో అనేక చోట్ల ఉన్నట్టు, ప్రభువైన యేసు యొక్క భూనివాస కాలంలో, ప్రతిరోజు బ్రాహుకుతెరువుకు కష్టంగా ఉండేది. సమృద్ధి మనలను మోసగించుతోంది. ధనవంతులకు చాలా ఉంది - అత్యధికంగా కావచ్చ. వారు ధనవంతులు వారికి ఏ కొదువలేదు. అయినా, దేవునియందు మాత్రమే మనం జీవించుచున్నాం, ఉనికి కలిగియిన్నాం (అప్సా. 17:28). మనిషికి అనుదినాహారం కావాలి, మరియు సరునికి దేవుడు కావాలి.

“మా ఖుణములను క్షమించుము”

యేసు ఎంతటి జ్ఞానియైయున్నాడో! ఎంత వాస్తవమో! “క్షమించు క్షమించకపో, అది ప్రశ్న:” అనుదిన ఆహారం అవసరమైన ప్రతివానికి అనుదిన క్షమాపణ అవసరం. మనం ప్రార్థించేదాన్ని మనం అచరించవలసిన అవసరం ఉంది. క్షమాపణ యొక్క రహస్యమేమి? దేవుడు మనలను క్షమించేలా చూచుకోవాలి. అందరు దాటవలసిన వంతెను మనం నాశనం చేయకూడదు. ఈ ప్రార్థనయందు క్షమాపణ నొక్కి చెప్పబడింది. నాకు దేవుని క్షమాపణ అవసరం! నేను నిన్ను క్షమించాలి. ఇది జీవితానికి క్లిప్పు సమస్య. మారుమనస్సు పొంది, ఒప్పుకొని, నిన్నహోయులుగా ఉండడం కష్టం. “మేము మా రుణస్థలను క్షమించిన ప్రకారం” అనేది కష్టతరమైన ప్రయోగమైయంటుంది.

దేవుని క్షమాపణను మనం అంగీకరించగలమా? ఇతరులను మనం క్షమించగలమా? శోధనలు అధికవోతాయి. జీవితం అపాయకరమైనది. సాతాను బ్రాహ్మికియున్నవాడై భూలోకంలో ఉన్నాడు! ప్రభువు దానిలో చేర్చిన విన్నపములన్నీ అవసరతను అంగీకరించునావే. మనము నిన్నపచోయిలం, నశించినవారం. మనకు దేవుడు కావాలి. మనకు సహాయం కావాలి. దేవుని నడిపింపు మనకు క్లేముకరం. మనం అధికంగా శోధింపబడనీయకుండ చూడడం మాత్రమేగాక, తప్పించుకునే మార్గాన్ని సహా ఆయన ఏర్పాటు చేస్తాడు (1 కొరింథి. 10:12, 13). మనం దీర్ఘంగాను, చిగ్గరగాను ప్రార్థిస్తాం. యేసు ప్రార్థనను ఆరు ప్రతిపాదనలలోనే నేర్చించాడు! ఈ ప్రార్థనను ప్రార్థించితే మన హృదయాలలో వినయం, ఆధారపడడం పని చేస్తుంది. దీర్ఘ ప్రార్థనలు చేయలేవు.

యేసు ఈ ప్రార్థనను దేవునితో ఆరంభించాడు; దాన్ని దేవునితోనే అంత మొందించాడు. “రాజ్యము, శక్తియు, మహిమయు నిరంతరము నీవైయున్నవి” (మత్తయి 6:13). అమేన్ మరియు అమేన్.

“ప్రభువా, నేను ప్రార్థనయందు నమ్మికయుంచను.

నేను నీయందు విశ్వాసముంచుచున్నాను.

విశ్వాసంతో ప్రార్థన చేయ నాకు నేర్చించండి.”